

УДК 821.113.4-93-343.4 + 821.131.1-93-343.4
ББК 83.84(4Дан)-445 + 83.84(4Ита)-445
К14

Серыя «Любімыя казкі» заснавана ў 2019 годзе

Пераклад з рускай мовы: К. П. Масэ

*Пераклад ажыццёўлены па выданні:
«Сказочные приключения», Минск, Харвест, 2019 г.*

К14 Казачныя прыгоды / перакл. з руск. мовы К. П. Масэ. — Мінск : Харвест, 2019. — 64 с. : іл. — (Любімыя казкі).

ISBN 978-985-18-4734-7.

Мудрыя і добрыя гісторыі дапамогуць вашаму дзіцяці па-іншаму ўбачыць навакольны свет, развіць фантазію, навучыцца суперажываць, падкажуць, як правільна сябе паводзіць у той ці іншай жыццёвай сітуацыі.

У кнігу ўвайшлі казкі ў перакладзе К. П. Масэ: «Прынцэса і свінапас», «Што муж ні зробіць, усё добра», «Новае адзенне караля» (па матывах казак Ганса Хрысціяна Андэрсэна), «Грошы робяць усё» (італьянская народная казка).

УДК 821.113.4-93-343.4 + 821.131.1-93-343.4
ББК 83.84(4Дан)-445 + 83.84(4Ита)-445

Прынцэса і свінапас

*Па матывах казкі Танса Хрысціяна Андэрсэна
(у перакл. К. П. Масэ)*

Трошы робяць усё

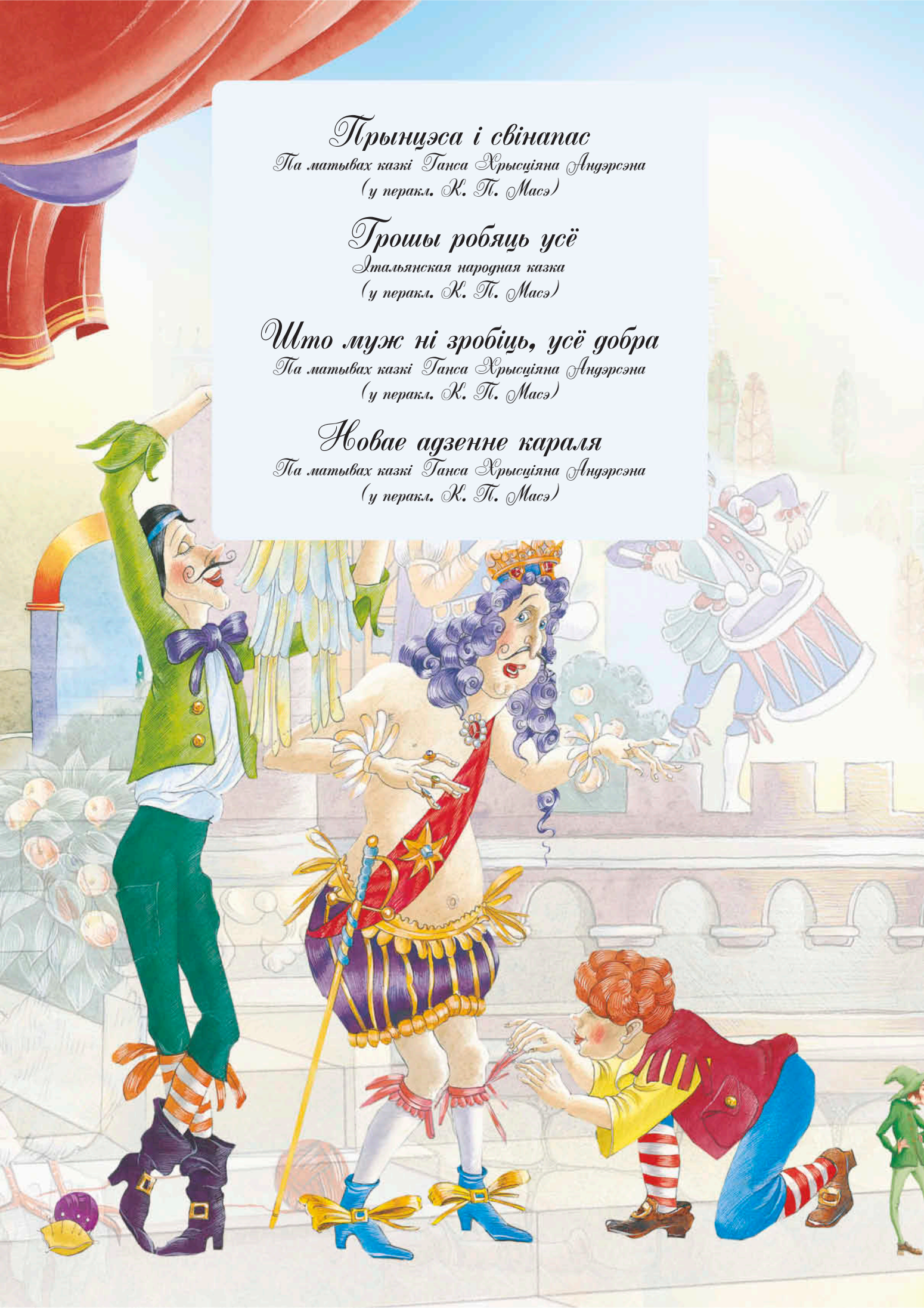
*Італьянская народная казка
(у перакл. К. П. Масэ)*

Што муж ні зробіць, усё добра

*Па матывах казкі Танса Хрысціяна Андэрсэна
(у перакл. К. П. Масэ)*

Новае адзенне караля

*Па матывах казкі Танса Хрысціяна Андэрсэна
(у перакл. К. П. Масэ)*

(Па матывах казкі
Ганса Хрысціяна Андэрсэна)

ПРЫНЦЭСА І СВІНАПАС

Жыў-быў аднойчы бедны прынц. Каралеўства ў яго было зусім маленькае, але якое-ніякое, а ўсё ж каралеўства!

І вось адважыўся ён аднойчы прасіць рукі і сэрца ў дачкі самага імператара. На магіле бацькі юнака рос ружовы куст, які цвіў толькі раз у пяць гадоў і на ім распускалася толькі адна ружа. Затое якім салодкім быў ейны водар. Удыхнеш – і адразу забываюцца ўсе нягоды і тур-

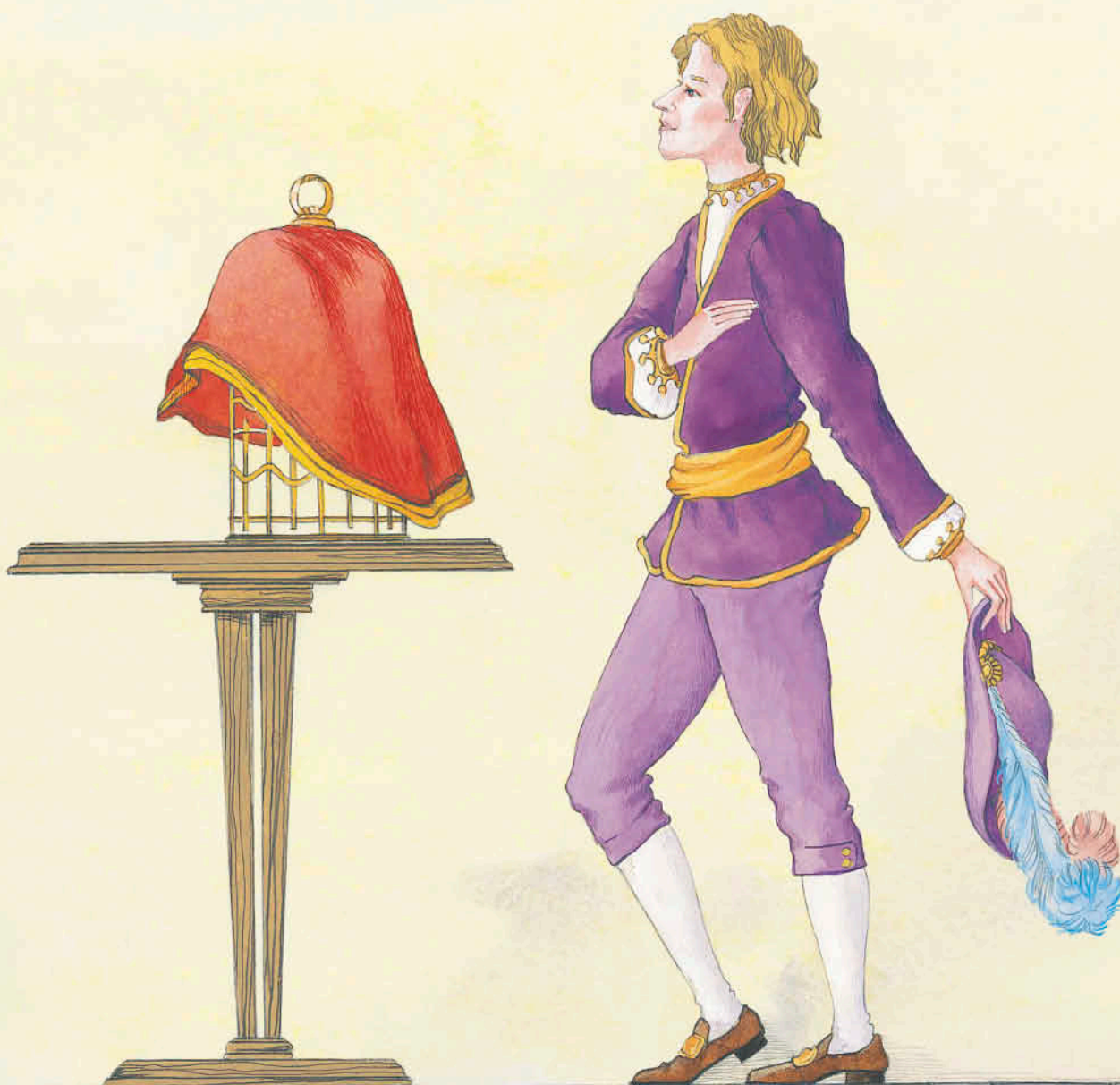

боты. А яшчэ быў у прынца салавей, які спяваў так, быццам бы ў горлачку ў яго былі сабраны ўсе самыя цудоўныя напевы на свеце. Вырасьў прынец падарыць прынцэсе ружу і салаўя. Паклалі іх у вялікія срэбныя куфэркі і адаслалі ёй.

Убачыла прынцэса куфэркі з падарункамі, запляскала ў далоні ад радасці.

– Ах, калі б тут была маленькая кіска! – сказала яна. Але ўбачыла ў першым куфэрку ружу.

– Ах, як міла зроблена! – усклікнулі яе фрэйліны.

– Мала сказаць, міла, – адгукнуўся імператар, – нават зусім няблага!

Прынцэса кранула ружу і ледзь не заплакала.

– Фі, тата! Яна не штучная – яна сапраўдная.

– Пачакай жа, не злуйся! Паглядзім спачатку, што ў другім куфэрку! – сказаў імператар.

І вось выпырхнуў з куфэрка салавей і заспяваў так файна, што ўсе прысутныя, расчуленыя, не змаглі стрымаць слёз. Ды толькі прынцэса зноў была незадаволеная.

– Спадзяюся, птушка не сапраўдная? – спытала яна.

– Сапраўдная! – адказалі пасланцы, якія даставілі падарункі.

– Дык няхай ляціць, – сказала прынцэса і наадрэз адмовілася прыняць прынца.

Толькі прынец не журыўся. Ён вымазаў твар чорнай фарбай, насунуў на вочы шапку, пагрукаў у дзверы і спытаў у імператара, ці не знойдзецца ў палацы для яго працы.

